

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК II Ч. 2 ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА., ЛЮТИЙ, 1945

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., FEBRUARY, 1945 VOL. II No. 2

Двацятьлітній Ювілей СУА. 1925--1945

НАВІЩО ЮВІЛЕЮ?

Сказав хтось, що у одному українська еміграція не дасть себе випередити іншим національним групам Америки: в уладжуванні ювілеїв. Пояснював це тим, що громадська праця у нас надто дрібна та незамітна, щоб говорила сама за себе і оставила тривалий слід на чужині. І тому треба ювілеїв, щоб безнастанно вказувати на неї пальцем та назвати по імені людей, що до неї причинилися. Бо інакше ніхто не помітивби праці, не знавби працівників...

Може це опінія безпошадна, але — нігде правди діти — вісім, п'ять, чотири, а то й одно річні ювілеї у нас зовсім не є рідкістю. Хто зробив якусь громадську роботу — не хоче довго ждати, щоб збирати за неї признання і славу. Це саме з організаціями. Часто, коли підеш на таку ювілейну гостину — а розгорнути котрий небудь наш часопис, то подибаєш, що й кілька разів у місяць по наших громадах такі відбуваються — то аж душа радіє, а серце гордощі розсаджує, мовляв, які-то у нас великі люди та діла. Кільканайцять бесідників один по другім стають, славлять, аж слів не стає. А за теждень-два скликають збори, бо треба якусь пильну роботу зробити. Кімната зборів пустою світить, ні працювати кому, ні жертвувати — хоч потреба велика, справа нагляча...

Не такого ювілею треба Союзови Українок Америки у двацятьлітнім його існуванні. Не будемо хвалитися тим, що зробили, а тим більше його переборщувати... Це, що зробили — може й невелике. Але досягли його самі, без нічийої помічі, а по колодах — нечисленними руками і з сиропро

(Продовження на Стороні 8-ій)

ЛЕСЯ УКРАЇНКА * 1871 — † 1913

Леся Українка

ДО ТОВАРИШІВ

Невже-ж ті голоси несміливі, слабії,
Квиління немовлят — належать справді вам?
Невже-ж на всі великі події,
На все у вас одна відповідь є —
Зітхання, сльози та дитячі мрії?
Більш ні на що вам сили не стає?...
Щож, браття, мовчите! Чи втішені собою,
Що вже й докори ці вас не приймуть?
Чи так задавлені неволею, журбою?
Чи може маєте яку певнищу путь?

ВІСТИ ВІД НАШИХ РІДНИХ

Наші рідні в Європі, мимо цього, що найшлись на безпосередньому терені війни, де обв'язує строге воєнне право та дошкульні обмеження — наодять дорогу, щоб дати нам про себе знати. Прийшли вістки зі Швейцарії, що число української еміграції, яка ратувалася втечою перед большевицькою смертю, під теперішню хвилину обіймає біля два мільйони людей.

Між цими, що покинули для ратунку життя Велику Україну є багато професорів київського, харківського та одеського університетів. Багато цих нових емігрантів знаходиться ще на терені Німеччини, але поважне число добилось вже до країв Центральної Європи, щоб шукати охорони у Аліянтів.

Після вісток, **Олена Кисілевська**, редакторка "Жіночої Доді" та **Мілена Рудницька**, голова Союзу Українок та редакторка "Жінки", перебувають десь у краях Центральної Європи. Там має знаходитися теж поважне число бувших українських послів, сенаторів, суспільних та кооперативних діячів, журналістів і пр.

Усі вони чекають на поміч Українців з Америки та Канади, яка одинока може їх врятувати перед голодом та холодом.

Збільшать виробництво для населення

Уряд дав дозвіл, щоб триста двацять фабрик занялося виробництвом ріжних товарів по трібних цивільному населенні. Ці фабрики мусіли дати урядови доказ на це, що їх уладження та робітники не є потрібні для воєнного виробництва.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Всі статті й дописи посилати до редакторки.

Оголошення, передплати посилати до Централі, 866 Н. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів рока 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Office, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

У Память Великих Народин і Великої Смерти

(Леся Українка — Ольга Басараб)

Тяжко сьогодні поневоленому народові добитися права на вільне, державне життя. Історична минувшина, жертви життя, крові та майна сучасних — усе не вистарчає. Заважують на судьбі народу рішення, на які він не має впливу, до яких ніхто не прислухується до його голосу і бажань.

Так було й давен-давна, і не видається, що взагалі світ у наші часи зробив у цьому напрямі якийнебудь поступ. Війни та перемиря, за якими наступають підбої народів, поділи країв, свободи та добробут одних коштом поневолення других — це нещастя, що їх народи переживали сотки, а то й тисячі літ тому з неменшою жорстокістю та безсердечністю, як покоління наше, чи наших батьків. Що кілька десятків літ війна, одна страшніша за другу, більш безпощадна, руйнуюча.

Богато було таких війн в минулому, що на цілі століття замикали українському народові дорогу до вільного життя. Це треба нам тямити тоді, коли видається, що не багато цюї волі припаде в уділ українському народові теж і після цієї війни. Саме треба нам тямити теж, що воно не значить, щоб цим разом український нарід цей гін до волі мав раз на все стратити!

Цілі довгі століття, десятки віків жили народи під чужим пануванням. Бували в історії випадки, що це панування було таке тяжке та руйнуюче для народу, що він навіть рідну мову за цей час тратив. Але не пратив гону-стремління до волі, який у відповідному моменті ставав силою, що зрушувала цілий нарід до безпощадної боротьби за державне життя.

А такий гін до волі задержує нарід тоді, коли є в силі видати із себе два роди людей: героїв та творців духа. Нарід, який творить пам'ятники духа — поезію, письменство, пісню, музику, науку, яку старається розвинути хочби у найтяжчих обставинах, та серед якого найдуться люди готові жертвувати життям за волю — цей нарід ніколи не дасть себе вповні поневолити та зречися надії на визволення.

І саме у цих двох категоріях великих людей, необхідних у народі для цього, щоб заховав він віру в себе самого — український нарід після довгих віків безпросвітності, визиску та приниження, видав зі себе дві великі жінки. Немов на доказ тим сильнішого, тим більш узasadненого права до волі. Бо коли український нарід був темний — то ще темнішою була його жінка, коли принижуваний завойовником та використовуваний — то ще більш принижованою, визискуваною та гнобленою була його жінка, коли навіть державні народи у ці часи не могли у себе погодитися у цьому, чи жінка взагалі є повновартісною людською істотою.

І серед такого безпросвітку, зневіря, як іскра на пожарищі народнього життя запалюється великий таланик, велика сила слова і духа — у знеможеному жіночому тілі. Леся Українка, дівча, майже дитина у хворому, нерозвиненому тілі — кидає між своїх земляків слова такі сильні, майстерні та глибокі, що їм рівня з найкращими пам'ятниками духа вільних народів які ніколи не зазнали на собі чужого панування. А до цього Леся Українка — це не одиниця, спеціально виховувана та підготовувана до цього, щоб свій природний таланик звернути у один напрям, віддати

на вжиток народу "хлопів та кріпаків", як це часто траплялося з вихованням людей, що ставати великими у інших народів.

Талановита українська дівчина, вихована у пересічній атмосфері українського інтелігента цюї епохи з народними піснями, вишивками, красою села та безмежною любов'ю до всего, що рідне. І у цьому рідному середовищі черпала Леся Українка силу для свого духа навіть тоді, коли покидала Україну та ставала віч у віч перед дивами чужих земель, здобутками чужих культур та цивілізацій. Жила духом і творила тою силою, якою віками живе український нарід, хоч тіло його мучене та знеможене довгими віками неволі.

А кілька десятків літ після Лесі Українки — Ольга Басараб серед неймовірних наруг та нелюдських терпінь дає життя на жертву цього, щоб український нарід не тратив бажання скинути із себе чуже ярмо. Українській жінці припала судьба підситити вогонь визвольної боротьби — що після невдачі починав пригасати. Теж пересічній, скромній українській жінці — схованій у тінь, майже незнаній поза малим кругом рідні та найближчих приятелів, якої життю навіть геройська смерть не вспіла надати авреолі незвичайности. І саме у цьому факті стільки проречистої надії для цілого народу, якого Ольга Басараб була донькою! Бо це не в самих лиш умах і серцях провідних одиниць чи верств — може сказавби хто, навчених, підбурюваних чи переконуваних — але у нутрі, на дні народу є сила духа і геройство досить велике для цього, щоб скорше, чи пізніше промостити українському народові дорогу до вільного державного життя.

Клявдія Олесницька.

Ольга Басараб

ДАЙМО ПІДДЕРЖКУ ДОБРИЙ СПРАВИ

(Про "Захара Беркута" у англ. перекладі)

Пані Стефанія Глінка, дружина посла Антона Глинки з Канади, яка є авторкою статті, належить до тої вітки нашого молодого покоління, яке виховувалося у Канаді та побирало освіту у англійській школі. Та мимо цього знання української мови та володіння нею письмом у п-ні Глинки знамените, що на цьому місці з признанням підчеркуємо. До цього порушена у статті справа дуже актуальна. — Ред.

* * *

Українці в Канаді та у Злучених Державах на різні способи пробували та пробують познайомити своїх співгромадян із українською літературою, музикою, мистецтвом та історією. В цьому напрямі доложили й докладають багато праці наші діяльні громадяни і громадянки, щоб представити світові наш нарід і його аспірації до волі. І це діється мимом перепон із сторони цих, в

яких інтересі є, щоб світ знав якнайменше про українську справу. Іде їм про це, щоб перед світом затаїти правду про існування українського народу, який віками бореться проти ворогів із усіх сторін, щоб захити вільним життям на своїй рідній землі.

Але сьогодні ми вже маємо причину радити, бо праця діяльних одиниць починає пускати коріння. Це завважуємо в тому, що вже велике число людей неукраїнського походження в Канаді й Злучених Державах, познайомившись із долею і кривдою затопіяною нашому народові, починають розуміти й представляти Україну й Українців у правдивому світлі.

Злишнім є підкреслювати, що ми є дуже вдячні таким нашим приятелям, як професорам Симпсонаві й Кірконнелові в Канаді, а професорові Меннінгові й п. Чемберленові в Злучених Державах. Ці й інші знавці нашого питання васлугують собі від нас на велику пошану.

Але ми теж дочекались вже хвилини, що й між Українцями в Канаді й Злучених Державах починають вибиватися на видні місця одиниці з літературним таланом, які пишуть на англійській мові. Ось недавно вийшла з друку книжка в англійській мові "Захар Беркут" Івана Франка. Я саме прочитала цю книжку, і вона мене дуже захопила. Стараційний переклад на англійську мову вдала наша дуже талановита американська Українка, п-ні Теодозія Борецька. Наскільки мені відомо, п-ні Теод. Борецька, в додатку до своєї праці, видала цю книжку своїми власними прішми. І такий факт тим

(Продовження на Стороні 7-й)

ВІСТИ З ЦЕНТРАЛІ СУА

РІЧНЕ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ

Дня 31 грудня, 1944, відбулися річні збори Головної Управи СУА, на яких були прийняті: Олена Лотоцька, голова; Олена Штогрин, Анна Бодак і Олена Мудрик, місто-голови; Анна Сивуляк, рек. секр.; Павлина Панамаренко, фін. секр.; Ольга Василенко, кор. секр.; Марія Бабяк, касієрка; Тетяна Костик, член контролю; Анастасія Вагнер, предс. секції статута і резолюцій; Анна Бойко, предс. секції мистецтва.

Марія Сена, місто-голова; Аннета Кмець, пред. секції зв'язків; Клявдія Олесницька редакторка "Нашого Життя", і Олена Горбаль, предс. секції преси, оправдали свою відсутність листовно.

Отворивши збори молитвою, Голова просила прийвних віддати пошану пам'яті покійних членок Союзу Українок Америки.

Після прочитання протоколу перших зборів Головної Управи 17 жовтня, 1943, рекордова секретарка подала зміст місячних засідань Екзекутиви, над якими була дискусія.

Після звітів урядничок Головна Управа ствердила **значний зріст СУА**. Привернено 5 відділів, засновано один новий. Відділи ставляться прихильно до кожної акції запропонованої Централю, та присилають фонди на її виконання. Стверджено також що членки Екзекутиви працювали багато і пишно, а секретарки не брали навіть тої винагороди яку їм призначила конвенція. **Фінансово** стан організації кращий. Централь видала два фінансові звіти які подають відділам маєтковий стан Централі.

В справі "**Нашого Життя**" стверджено, що редагований дуже добре, матеріал добрий і корисний. Дуже добрий є новий додаток у формі лекцій про історію України, які пише професор Микола Чубатий. Поручено Екзекутиві поробити всі можливі заходи, щоб постійна сторінка для молоді, в англійській мові, почалася якнайскорше. Замість тепер побільшувати "Наше Життя", як це було в плані, рішено щораз то поліпшувати його матеріал. Зріст нових передплат кожного місяця вказує що наш часопис є потрібний. Крім популярності серед членок СУА, Наше Життя має теж багато прихильників серед українського загалу Америки й Канади, а навіть є кілька передплат з Аргентини. Пресовий Фонд, відділи мають присилати як дотепер. Одобрено теж нову рубрику "Матері Золотої Зірки"

Конвенція СУА припадала цього року в осіні. З огляду на те Головна Управа рішила окликати **Український Жіночий Конгрес і Конвенцію СУА**. До участі в Конгресі мають бути запрошені всі українські жіночі організації, товариства і сестрицтва Америки й Канади.

Аж кілька днів після цієї ухвали, часописи проголосили державне загострення для подорожуючих, особливо заборонено скликати конвенції та інші більші зібрання. Ця заборона нашого рішення не змінює, тільки відсуває його до того часу, коли буде вже можна Жіночий Конгрес і конвенцію скликати. Для того не треба цієї справи забувати, але вже тепер почати підготівля на місцях, а жінки повинні приготівляти реферати на Конгрес. Скоро тільки урядова заборона буде знесена, ми повинні вже бути підготовані Конгрес і конвенцію відбутися. Вміжчасі подавати-мемо в "Нашім Житті" дальші плани **Українського Жіночого Конгресу й конвенції СУА**.

З приводу 20-літнього ювілею СУА. Головна Управа постановила офіційно проголосити **Ювілейний Дар СУА**, який мають особисто складати членки через свої відділи. Жертви будуть проголошуватися в "Н. Ж"

Гроші **Ювілейного Дару СУА** призначені на поширення організації у всіх її ділянках. Освітні видання, зв'язки з амер. жіночими організаціями, інформаційні видання в англійській мові у формі памфлетів, та конечних, але дотепер нездійснених планів, улаштування курсів для підготування лекторок, особливо молодих, які можна висилати з лекціями в американські круги, як: школи, музеї, організації і т. д. Це у нас справа дуже некуча і молодь тогб від нас вимагає. А вкінці треба тепер подбати щоб Централь мала фонди, щоб за кожною акцією (надзвичайною) не треба вдаватися до відділів по гроші. Багато добрих нагод наша організація проминула ізза недостачі готових грошей в касі Централі. Головна Управа вірить, що членки СУА віднесуться до цієї справи прихильно, і не тільки самі дадуть цей дар любові, але й збірками допоможуть у своїх місцевостях.

Молодь будучність організації. Головна Управа постановила візвати відділи СУА щоб ці слова зробити ділами. До цього часу головну увагу звернено у нас на організацію жіноцтва, оглядаючись мало, що молоде покоління вже доросло часу активної праці.

Для того тепер, в Ювілейному році відділи мають взятися за організацію молоді в своїх місцевостях, не тільки за приєднуванням членок до своїх відділів.

УКРАЇНСЬКИМ МАТЕРЯМ ЗОЛОТОЇ ЗІРКИ У ВИЯВІ СПОЧУТТЯ ВІД С. У. А.

Анна Думка

Вдова по бл. п. Іллі, мати двох синів, Богдана і Василя, живе в Детройт, Міч., при 18068 Колдвел улиці, мала недавно сумну вістку що молодший син Богдан згинув у Франції на полі бою. Її старший син Василь служить при фотографічним відділі аеропланів.

Анна Думка повдовіла, коли Богданови було 6 років. Життя її було тяжке, але вона гарно виховала синів, і ніколи не відтягалася від громадської праці й жертвенности.

Від самого заснування 31.

відділу СУА, вона була в його рядах і була першою його головою. Наш відділ завдячує їй багато, бо вона була добрим прикладом для членок своєю працею й жертвенністю.

Складаємо Тобі, Дорога Сестро, наші спочуття у так тяжким смутку. Честь Тобі, що дала Америці сина героя, але й України не забуваєш і її щиро кохаєш.

Анастасія Г. Біловус, секрет.

ПРЕСОВИЙ ФОНД СУА.

Марія Головата, Філадельфія, Па., — \$5.00.

о. Антін Лотович, Бруклін, Н. Й. \$1.50.

Параскевія Височанська, Бруклін, Н. Й. \$1.50.

По \$1.00: Анна Куріца, Балтімор, Мд., Марія Буцяк, Менчестер, Н. Г.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В першому числі "Нашого Життя" ц. р., в дописі 21 відділу СУА з Брукліна пропущено: **Марія Павлин, секретарка**.

Ніхто краще не знає поля праці серед молоді, як членки своїх місцевостей. Вони повинні й мають зробити перші кроки організування, подаючи до Централі звідомлення, та закликати відпоручницю Централі коли її тільки потребують. Спільними силами діло мусить піти вперед.

Акція допомоги Україні. Хоч кілька разів на шпальтах "Нашого Життя" Централь закликала відділи СУА до попертя цієї справи, бачимо у звітах **Українського Допомогового Комітету**, що мало відділів і членок СУА є дотепер його членами. Це є справа актуальна і нагла, не можна ждати місяцями, бо зволіканням діла не посунено вперед. Головна Управа, ухвалила дати свою хоч скромну пайку від Централі СУА і закликає відділи негайно прислати свою членську вкладку до **Українського Допомогового Комітету**, як теж членок ставати спомагаючими членами цього Комітету.

Головна Управа затвердила п. **Антонію Кульчицьку**, секретаркою пресової секції, яку іменувала Екзекутива з появою "Нашого Життя", та уділила їй право голосу на засіданнях місячних Екзекутиви й річних Головної Управи СУА.

Гол. Упр. одобрива організаційну поїздку Голови СУА та вважає конечним її продовжувати.

За працю для "Нашого Життя", Головна Управа уділила **нагороду для п. Анни Бодак**, яка особисто збрала, на кредит 21 відділу в Брукліні, 87 передплат, а **особливе признание** для тих відділів що дали поважну суму на Пресовий Фонд. І так: відділ 42 СУА Філадельфія, Па., 204.50 і 72 передплати. Філія СУА Детройт; 200.00, відділ 21, Бруклін 93.00; від. 23 Детройт, 83.50; відд. 46, Філадельфія, 81.50; відд. 26, Детройт, 78.00; відд. 46, Філадельфія, 63.05; відд. 29, Вунсакет 58.50; відд. 16, Детройт 51.00; відд. 5 Детройт 50.00 і Окружна Рада СУА Філадельфія, 50.00.

Головна Управа СУА висловлює сердечну подяку урядничкам і членкам відділів за повну кооперацію з Централю в 1944 році. Був це тяжкий рік, бо серця наші повні турбот і горя. Але ви що вислали своїх дітей на поле бою, та працюєте тяжко у военній індустрії найшли час і добру волю працювати ще й у своїй організації Союз Українок Америки. Хай Всевишній благословить ваші діла й дасть потіху й полєкшу вашим зболілим серцям.

По замкненні зборів молитвою, прийвні пішли на спільну вечеру, де запрошено також членок комітету мистецького і гостинного при Централі СУА. При цій нагоді зібрані зложили \$23 на **Ювілейний Фонд СУА**.
Централь СУА.

Проф. Микола Чубатий

Картини Минулого України

(Продовження)

II. Імперія українського народу

В році 1620, коли українські козаки перший раз стали в захисту релігійних та національних прав українського народу, духові провідники тогочасних Українців, українські єпископи відізналися до козацтва такими словами: "Цеж бо племя зі славного Народу Руського з насіння Яфетового, що воювало Грецьке Царство морем й суходолом. Це з того покоління військо, що за Олега монарха руського у своїх кораблях по морі та по землі плавало і Константинопіль штурмувало. Цеж вони за Володимира Святого, монарха руського воювали Грецію, Македонію і Іллірію"

Українська інтелігенція ще на кількадесять літ перед повстанням української козацької держави, хоча відгребати найсвітліші традиції українського народу, навіязувала до часів найстаршої історичної держави українського народу з перед століть, до часів монарха українського Олега та Володимира Святого. І було чого навіязувати. Триста літ, від половини девятого століття аж до половини дванадцятого століття, український нарід проводив на сході Європи. Він збудував потужну монархію, що обіймала в своїх межах не тільки територію українського народу, але також територію нинішнього білоруського народу, поважну частину території нинішнього російського або московського народу. Дперва кілька століть пізніше московський нарід став формуватися з фінських та деяких славянських племен староукраїнської київської держави.

Старо-українська Держава передхристиянських часів

Із мряковини прастарих передісторичних часів, в половині девятого століття, над Дніпром сформувалася сильна держава українського народу зі столицею в Києві, бо Київ лежав на перехресті двох невичайно важких торговельних шляхів, що прорізували тоді східну Європу. З півночі на полудне біг водний шлях від грецького Царгороду або Константинополя, тогочасної столиці світу через "Руське Море", Дніпром до Балтійського моря. Другий сухопутний шлях провадив із столиці тогочасного арабського світу, з Багдаду через Каспійське море до устя Волги та столиці ха-

зарської держави, до нинішнього Астраханю. Звідтам той шлях біг рівною дорогою через українські степи до Києва та далше на захід через Польщу до Німеччини. Першим шляхом перетягали грецькі купці та купці старої України, другим арабські купці з далекого сходу і німецькі із заходу. Не диво проте, що господарсько-торгові відносини робили тоді з Києва, що лежав на перехресті тих двох важких торгових шляхів, природну столицю східної Європи.

У цьому місці згодом повстала також політична столиця східної Європи, столиця потужної української держави, збудованої десь в половині дев'ятого століття по Христі. Хто став основником староукраїнської київської держави спирається два погляди істориків. Одні є думки, що князі руської землі, цебто Київщини, показалися зручними та войовничими і завойовували поступово довколишні славянські племена нинішнього українського народу. Докінчивши завойовання та зцементування тих племен, посунулися на землі нинішньої Білоруси та Московщини, які прилучили до своєї київської держави — до "Руської Землі", як колонії Києва.

Більше правдоподібна є друга думка, що її теж держить найстарший історик України, київський монах Нестор літописець. Він каже, що з півночі, із Швеції прийшли германські ватаги народу, що його тоді у світі звали Норманами, а на Україні Варягами, під проводом князя Рурика. Вони спершу завойовували надбалтійські околиці Новгороду Великого, та скоро перенесли свою столицю до Києва, що став осередком могутньої держави. Річ природна, ці Варяги, нарід войовничий, скоро винародовилися, стали Українцями. Українською стала теж пануюча родина Руриковичів, з якої походив ряд пануючих князів староукраїнської держави дев'ятого століття — Олег, Ігор, Свята Ольга, Святослав, Ярополк, — та вкінці Володимир Великий, що офіційно зробив Україну християнською державою 988 року.

Вже перший київський монарх **Олег Віщий** поширив межі старої України аж в надволжанські околиці на сході, на півночі оперся о Балтійське Море, на заході його держава включала вже західну Україну. На полудні українська імперія спиралася о Чорне Русь-

ке Море. Олег старяся стати сильною ногою над Чорним Морем, де стрів сеперника о панування над тим морем, грецьку, византійську державу. Війна перенеслася аж під мури столиці Царгороду, з якої Україна вийшла побідно та заключила перший в історії міжнародний договір з Греками.

Наслідники Олега мусили ще зводити багато боротьби за цілість держави, яка ще не була зцементована як слід. Серед тої боротьби погиб **Ігор, муж Ольги** та на голову тої талановитої жінки "наймудрішої з усіх руських жінок", як її зве Нестор, спала жерма могутньої держави в імені малолітнього сина Святослава.

Княгиня Ольга потрапила зручною міжнародною політикою укріпити потугу України, використовуючи ворожнечу поміж грецьким царством та новим, німецько-римським. Україна стояла у дипломатичних взаєминах з обома сеперниками. Вже за Ігоря ширилося християнство в Україні, сама Ольга стала християнкою та заслужила собі на гідність святої, коли сорок літ пізніше Україна за **Володимира** стала офіційно християнською.

Хуртовина із сходу

За князювання Ольги на Україну зачинають спадати нові клопоти, що по кількох століттях завалили українську державу. Зі сходу з Азії, стали надтягати кочовничі племена та ударяти об східні межі України. Треба було тримати постійне військове поготівля на сході, щоб не допустити до перервання торгових шляхів, що були господарським нервом старої України. Це одначе не вдалося. За князювання Ольги азійське племя Печеніги перетяли не тільки сухопутний шлях на сході, але теж засіли біля Дніпрових порогів та перетяли водний шлях з Візантією. Відчинити Україні шлях на схід та на море старався син Ольги, Святослав Завойовник, вір лицаря козарюги тих старих часів.

Святослав був ще поганином мимо того, що мати Ольга всіх сил докладала, щоб його на вернути на християнство. Одначе син його Володимир зрозумів, що Україна політично вже сильна держава, коли хоче теж культурно проводити на сході Європи, мусить прийняти нову вищу цивілізацію, іншими словами — мусить стати християнською.

Володимир Великий орав, його син Ярослав Мудрий збирав

Такими словами характеризує літописець Нестор працю Святого Володимира та його сина Ярослава Мудрого. Християнство проникло в Україну вже від більше ніж сто літ. Приносили його передівсім українські та грецькі купці з Константинополя, приносили його теж в півночі войовники варяжські, що все таки повільно напливали в Україну й пізніше. Тому в Києві перехрещувалися впливи християнства східного, грецького та західного, латинського, поширеного вже тоді в Швеції. Річ природна, що перевагу мусило взяти християнство східного обряду. Константинопіль був ближчий й тоді культурно куди вищий від західної Європи.

Володимир Великий рішився на зворотний крок — зробити Україну християнською. При цій спосібності бажав він спокривнитися з найсвітлішим двором тогочасного світу, з грецьким царем через своє подружжя з царською сестрою Анною. Тим способом Україна вступила на шлях християнства, а з християнством стала напливати грецька культура в Україну, яку тут українці відразу.

По всій Україні стали будувати церкви, закладати школи, перекладати на церковну славянську мову найкращі твори грецького письменства. Володимир Великий положив тільки основи під культурну працю; він немов орав переліг та його засівав. Жниво прийшло дперва по його смерті, за його сина та наслідника, Ярослава Мудрого.

Володимир Великий не піддавався одначе під політичні впливи грецького царства та його столиці Константинополя, але старався зберігати повну незалежність своєї могутньої держави. Він утримував звязки з цілим християнським світом, так східним, як теж і західним, чим впровадив Україну в сімю цивілізованих народів світу.

Його син та наслідник, **Ярослав Мудрий**, продовжував працю батька. Особливо дуже дбав він про поширення вищої цивілізації внутрі держави, про піднесення української культури та про збогачення її новими набутками. Для заведення внутрішнього ладу в державі видав він перші у цілому славянському світі писані права під назвою Руська Правда. В Києві збудував він величаву катедру (Продовження на Стороні 8-ій)

LESIA UKRAINKA

Lesia Ukrainka was the pen name of Ukraine's greatest poetess, Larissa Petrivna Kosach. August 1 is the thirty-second anniversary of her tragic and untimely death at the age of 42.

Throughout her life Larissa Petrivna waged a losing battle with tuberculosis which took her to sanatoriums and health resorts in the Carpathians, the Caucasus, Crimea, and far-off Egypt. But her indomitable will carried her through these hardships. The more deteriorated did her body become, the more purified her soul, and the more productive were her endeavors.

Larissa Petrivna was imbued with love for her land at a very tender age. Her mother, also a noted poetess who wrote under the name of Olena Pchilka, exerted every effort to implant upon the child's mind seeds which in later life blossomed forth into one crystalized idea: Ukraine must fight for freedom and independence, and she must be prepared for this fight by a development of her culture. When the child began to show literary inclinations, the mother immediately supplied her daughter with appropriate literature and poetry for study and guided her with advice. And thus at the early age of twelve Larissa Petrivna was already writing verse, and at thirteen, together with her brother Michael, she translated into Ukrainian Gogol's *Vechernici*. The translation was published in L'viv in 1885.

Another strong influence was exerted upon her by her uncle, Professor Michael Drahomanov, noted political writer and scholar, who from beyond Ukraine's border in Sofia, Bulgaria, sent his niece a great deal of literature and valuable advice.

Lesia Ukrainka's shorter and longer verses have been grouped into several collections, among them *Starry Heaven*, *Melodies*, *Moments*, *Spring in Egypt*, and many others. Among her dramatic poems are *Cassandra*, *The Forest Song*, *Attorney Martian*, and others. In them she reveals a tormented woman's soul, and, in other instances, a fighter for a better destiny.

Ivan Franko, commenting about the young male Ukrainian poets of the day, called Lesia Ukrainka the only man among her contemporaries.

THE ALTAR OF SACRIFICE

A Thought For the New Year

By Ruth Taylor

Early on D-Day I went into the great church on Fifth Ave., where I go to pray for the solution of any problem that harasses me. Even then I was not alone in the Gothic stillness. Worshipers were before me, kneeling in

JUNIOR LEAGUE OF PHILADELPHIA

A very successful year for the Junior League, Branch 52 SUA was that of 1944.

It started with a very successful card party, during the Lenten Season.

After Easter the Annual Frolic was held at the Ukrainian Hall. All the members worked diligently with the officers and made it a success.

Monthly meetings are held alternately at homes of the members. After the business discussions, the refreshments are served by the hostess of the evening. There is always a large attendance.

In helping the war effort the girls continue in buying War Bonds and several have donated blood. Others have helped "The Ukrainian War Mothers' Club," to wrap and address packages for our servicemen.

There was a "G. I." dance held on Nov. 4th. Posters made by some of our members were posted at one the larger USO Clubs, where one of our girls is a Hostess. The servicemen attending, had an enjoyable evening.

November 16th marked the celebration of the Eighth Anniversary of the Club. The members attended a dinner and floor show at one of Philadelphia's downtown restaurants. Everyone had a good time singing Ukrain-

ian songs at the tables, after dinner.

In conjunction, with the Phila. Council of Ukrainian National Women's League a Minstrellette was presented by Junior Leaguers December 10th.

Much credit is due to Stephania Monaster, who directed this show, first of its kind in Phila. and wrote the songs and the script with the help and some suggestions of the members.

Julia Zuribida proved to be quite a good Ukrainian Master of Ceremonies. The unique orchestra of combs, pots and pans wash boards, etc. was under leadership of Helen Streit, with Marie Rybachok at the piano.

All in all the members enjoyed working together and putting the show over successfully.

Last, but not neast was the annual Christmas Party, which was held at the home of Olga Liso. There the girls exchanged gifts with their pollyannas and picked new ones for 1945.

Hats off to the officers of 1944: Anne Wasylenko Stec, President; Rosalie Kozel, Vice-President; Amelia Sywulak Bochey, Secretary; Sophie Kredensor, Treasurer.

They have cooperated to the fullest extent with the members, to make it a gold banner Year!

Stephanie Wochok.

JUNIOR LEAGUE MINSTREETTE IN PHILADELPHIA

Participating: Stephania Monaster, Anne Stec, Olga Wasylenko, Victoria Melnick, Mary Bugera, Pearl Bilinsky, Mildred Jaskow, Rosalie Kozel, Helen Streit, Josephine Bukata, Helen Wolensky, Olga Liso, Amelia Bochey, Anne Harris, Kay Mucha, Helen Nahirna, Marie Rybachok, Sophie Kredensor, Stella Kiriloff, Anne Kressler, Emily Sheft, Mary Wochok, Julia Zuribida, Estelle Brendzey

OUR HOME

Home to me is not a place,
All fixed with frilly bits of lace;
It needs not beauty, excess wealth,
It's filled with love and brimming health;
And happiness reigns mostly here,
Though clouds try sometimes to appear;
But blessings at our doorstep lay,
For God is at our home to stay.

Mother greets me every day,
In the humblest sort of way;
Sisters, brothers, always tease,
But soon they all will try to please;
For their teasing seems to be,
Their way of showing love for me;
The more they tease, the more I think,
Our Home is bound by spiritual link.

When I am home, I feel so free,
No one tries to injure me;
Our trust we place in one another,
Was inspired by my dear mother;
And ever since I was a child,
Her actions were so kind and mild;
I pray that it will always be,
The home of love and peace for me.

Helen Wasylenko..
Philadelphia, Pa.

silent prayer.

I looked up at the great stained glass window that glowed

with living blue as the morning sun struck it. It seemed like a promise of the eternal beauty of

an earned peace.

As I knelt, there came to me the realization of a fact I had not fully sensed. To see the promise of beauty and peace — I had to look across the altar of sacrifice.

So it was on D-Day. So it is today. The altar of sacrifice is not always an altar of marble. It may be — it is, in many homes — the altar of the human heart, giving sadly but freely its most cherished possessions.

Only as we are willing to sacrifice ourselves for the right can that right prevail. Our boys overseas are giving their all for us for a belief that tyranny, oppression, persecution are denials of the Fatherhood of God and the Brotherhood of man in which — no matter what ritual they follow — they all believe. They are not divided by creed. They are not separated by class or national background. They are just our boys fighting for us and for our way of life, for that creed of democracy which holds that all men are created equal and are endowed by their Creator with certain inalienable rights — to life, liberty and the pursuit of happiness.

They are giving their all — their futures, their hopes, their dreams, their lives. Those who come back will not be the same for they will have passed through the refiner's fire. They will have

(Continued on Page 8)

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

Відділ 8 С.У.А., Бронкс, Н. Й.

Заходами 8 відділу С.У.А. в Бронксі, відбулося представлення "Проклята Доня", в яким брали участь пані: Катерина Гупало, Пелагія Дембіцька, Леся Бражник, Катерина Дроздик, Марія Бодник, Стефанія Ковбаснюк і панни: Стефа Абрагамовська, Марійка Корпало і Гася Темчишин.

Представлення аранжувала п-нна Абрагамовська, п-нна Оля Дмитрів грала на фортеп'яні.

На перервах промовляла п-ні Анна Бодак, місто-голова С.У.А. на тему: Єдність, то наша сила, а п. П. Бенцаль, голова Ньюйорської Окружної Ради С.У.А., про потребу співпраці українського жіноцтва з американськими жіночими організаціями.

Оцим складаємо сердечну подяку панні Абрагамовській за її труд в уладженні цього представлення й усім аматоркам, що безітересовно зробили нашому відділові цю грічність й вигоду, та просили, щоб з приходу дати \$10.00 на Ювілейний Дар С.У.А. а \$5.00 на пресовий фонд, що ми й зробили.

Аполонія Дзюма, голова; **Марія Бобецька**, секр.; **Ева Корпало**, кас.

КЛИФТОН ГАЙТС, ПА.

Відділ 33 С. У. А.

Мала наша місцевість й мала наша українська громада в Клифтон Гайтс, Па., але добре загосподарована, бо маємо свою церкву і Народній Дім де містяться: Укр.-Амер. Горовжанський Клуб, школа для дітей та кімната тов. Союзу Українок, 33 відділу С.У.А. Там теж відбуваємо всі наші підприємства.

Наше товариство активне й жінки люблять працювати, щоб було чим обдарити наші установи, тай централю свою піддержати.

В 1944. р. ми уладили "Свячене", а чистий дохід \$215.00 розділено так: \$205.00 на місцеву церкву, а \$10.00 на вкладку до централі.

На запрошення американського місцевого комітету, де голова нашого відділу п. Розалія Мандзік є членом, наш відділ взяв участь в "Святі Незалежності" й дістав другу нагороду за гарні строї та гарно виведений похід.

Багато членок відділу, що не працюють у війсьній індустрії, заняті вечорами, — роблять бандажі в американсь-

ським Червонім Хресті, де п. Мандзік є інструкторкою. Багато з наших членок дали крові, та записали це на кредит С.У.А. в Клифтон Гайтс. Пані Анастасія Гришко є у нас "Мама золотої зірки". З "Головін парті" в жовтні, було приходу \$225.00, які розділили: на пакунки Різдяні для наших хлопців у війську \$100.00; на церкву \$50.00; на А. Ч. Х. \$25.00. Бор чест \$5.00; Семинар в Стемфорді \$10.00; до Централі, на фонд організаційний \$5.00; на таблицю, де списані імена членкинь і висить в Народнім Домі, \$15.00; і \$5.00, на Сл. Б. за покійного вояка Гришка, що згинув в Італії. Решта трошей в касі товариства.

На річних зборах в грудні, до уряду ввійшли пані: Марія Швець, голова; Анна Мікінць, заст.; Оля Питрисон, секр. і бувша касієрка Розалія Ценка. Крім касієрки уряднички це молоді жінки, дуже активні й віримо що виваються дуже добре зі свого завдання.

Бувша голова пані Розалія Мандзік працювала через три роки, це її заслуга що у нас є тепер Союз Українок. Хоч і перед тим ми існували як „Жіночий Клуб”, то про нас ніхто не знав, але як тільки ми стали відділом Союзу Українок Америки, з нами почали числитися не тільки своя громада, але й Американці. При заложенні відділу була у нас тодішня організаторка Централі С.У.А. п. Олена Штогрин, а недавно загостила до нас п. Олена Лотоцька, голова С.У.А. Ми їм дуже вдячні, що повели й далше ведуть нас у праці для слави українського народу в Союзі Українок Америки.

Марія Швець, голова.

ЗВ'ЯЗКИ З АМЕРИКАНСЬКОЮ ЖІНОЧОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ.

Ми часто недоцінюємо звязків з американськими жіночими організаціями, й легковажимо собі, коли вони закликають нас в члени чи запрошують як гостей.

Від самого заіснування, Ньюйорська Окружна Рада С.У.А. (до якої належать всі відділи Ньюйорку й околиці,) стала членом „Федерації Жіночих Клубів і Товариств. Ці звязки показалися користні для нас Українок.

Беручи участь в їхніх нарадах і конвенціях, ми привчилися як і в себе завести способи праці, як вихіснувати талант кожної членки для своєї організації, та побачили що ко- операція є підставою успішно-

го переведення навіть найтяжчої справи.

Прихильне відношення управи й членів Федерації до нас Українок і розумне поставлення української справи, коли тільки прийде нагода, дає нам вдовolenня що ми придбали приятелів.

Праця Федерації у війсьних змаганнях Америки загально відома, бо Федерація має свої відділи в майже кожному місті Америки, з осідком Централі у Вашингтоні.

Дня 7 грудня, м. р. представниці Ньюйорської Окружної Ради С.У.А., були гістьми Федерації при посвяченні літака, який закупила Федерація за поміччю своїх членів.

Між бесідниками були: Адмір. А. В. Рандал, пані Рікенбакер, жінка Едварда славного летуна минулої війни, Др. Лена Філіпс, бувша голова Американської Жіночої Ради, й інші, які підносили заслуги Федерації для Америки, та важність організації жінок, як вислів високого рівня цивілізації нашого краю.

При цій нагоді продано Воєнні Бонди 6 позички, на кількості тисяч доларів.

П. Е. Бенцаль, голова.
Н. Й. Окружної Ради С.У.А.

ДЕТРОЙТ, МШ.

Відділ 31. С. У. А.

В грудні 1944. року відбулися річні збори 31. відділу С.У.А.

Збори переводила голова п-ні Микитинська, секретарювала А. Біловус. Звіти секретарки і касієрки, виказали, що товариство за 1944 рік вело досить живу діяльність. Товариство відбуло десять місячних, а одні надзвичайні збори. Уладжено чотири підприємства, а з доходу гроші жертвовано: \$40.00 на залеглу річну вкладку до Централі С. У. А.; \$10.00 як дар на ювілей Екцеленції Богачевського; \$5.00 на пресовий фонд "Нашого Життя"; \$10.00 на членську вкладку до Українського Американського Допомогового Комітету; \$10.00 для Українського Конгресового Комітету; \$50.00 на місцеву рідну школу що має побудуватись при нашій церкві негайно після війни (приблизно кошт будинку шкільного \$200,000.00); \$38.91 на різдяні пакунки для вояків, (сини наших членок); \$25.61 на дарунки членкам, як були хорі. Разом \$189.52, а в касі остає і перенесено на 1945 рік ще суму \$245.11.

До уряду на 1945 рік увій-

шли: п-ні Софія Томас, представителька; п. Анна Королович, заступ.; п. Анастасія Г. Біловус, секретарка; п. Анна Красневич, касієрка. Відвідувати і помагати хорим членкам, якщо зайде потреба, зголосились добровільно самі п-ні: Слободян, Микитинська, Гийворд і Данилюк.

1945. рік рішено: відсвяткувати "Святий Вечір України" на 6. січня; піти з колядою, з якої частину жертвовано для Укр. Конгр. Комітету.

На внесок п-ні І. Микитинської переведено збірку на пресовий фонд "Нашого Життя" Збірка принесла \$7.10, що вислано до Централі С.У.А.

Про часопись "Наше Життя", членки висказувались, що люблять її читати. На тім зборі і працю за 1944 в нашій відділі С.У.А. закінчено.

Анастасія Г. Біловус, секр.

ДЕТРОЙТ, МШ.

Звіт з річної діяльності 26. відділу С. У. А.

Річні збори 26. відділу С.У.А., їмени Ольги Басараб, відбулися в неділю, 17-го грудня.

На цих зборах вирішено багато важних справ, а головню справу будови коштом відділу літної домівки для американських ветеранів українського походження, в парку Гемтреміцької парохії.

Бо як по скінченню війни Господь допоможе нашим жовнірам вернути домів — багато з них буде потребувати спокую та відпочинку, якого в місті, індустріальних заведень, тяжко буде їм найти.

Справа будови такої домівки стрінулася з великим захопленням членок відділу, і негайно порішено уладити Щедрий Вечір та ряд інших підприємств, щоб роздобути грошей.

Після цього приступлено до звітів урядничок, які виказали, що 26. відділ С.У.А. уладив в 1944. році осьтакі підприємства: 16 січня, — "Святий Вечір на Україні"; 18 лютого, — Вечорок в честь Ольги Басараб; 24. лютого — Гостинний вечорок в честь бувших урядничок 26. відділу; 1. квітня, — Культурний вечорок в 72-ті роковини народження Лесі Українки; 21. травня, — представлення "Виворожила" і Бінго; 8. жовтня, — Вигравку вишиваних річей і Бінго. Слід зазначити, що це останнє підприємство увінчалось великим успіхом, бо остало з нього чистого приходу 377.00 доларів.

(Продовження на сторони 8-ій)

БІЛЯ ХАТИ І КУХНІ

Дешеві страви

Переживаємо у цих зимових місяцях так звану "кризу на м'яснім ринку", чи, говорячи звичайною мовою — усі відчуваємо недостачу доброго м'яса. Замість переждати і якийсь час обійтися без нього, чи вдоволитися меншою кількістю — багато людей іде по товар на так званій "чорній ринку", і не лиш платить солені гроші за щось, що цього неварте, але починається до погіршення відносин в краю, обнижки вартості гроша та інших проступків проти державної господарки.

Тому засада не побільшувати видатків на харчі повинна безумовно обов'язувати кожну господиню. Нехай, кожна старається вести кухню за такі гроші, як пів року, чи рік цему, і від засади не відступає. Коли чогось годі дістати правильною дорогою, чи ціна надто підскочила — треба без цього обійтися, а харчувати родину звичайними, невибагливими стравами. А при цьому нехай усі тямлять, що навіть така стравка є королівським бенкетом у порівнанні з цим, що їдять сьогодні люди деінде у світі.

Нижче подаємо кілька приписів на такі дешеві, а поживні страви, з приблизною ціною за харчі. **Скількість на 4 — 6 осіб.**

Начинювана капуста

(ціна приблизно 85 цнт.)

Вкинути на окріп 8 — 10 великих листків капусти і варити п'ять минут. Зварити одну третину склянки добре виполоканого горячою водою рижу. Пів фунта змеленої воловици і пів фунта свинини вимішати разом. Посолити половиною ложочки соли, поперчити до смаку. Додати риж, одну дрібно січену цибулю і розбити яйце. Вимішати усе з рижом і виробити 8 — 10 малих тачанців. Обвинути кожний капустяним листком та завязати білою ниткою. Вложити у ринку, підливши склянкою помідорового соку і склянкою води з розпушеними трома кістками буліону. Додати ложку товщу, одну посічену цибулю, дві ложки посіченої зеленої петрушки і дрібку соли, як треба. Прикрити, і на легкому вогні варити одну годину, обертаючи завиванці час від часу. По годині влити до сосу пасту з півтора ложки муки, розтертої із зимною вокусень вудженої, невареної дою, і раз заварити.

Поживна зупа з фасолі

(Ціна приблизно 50 центів)

Дві склянки сухої червоної фасолі намочити через ніч. Тоді додати до неї півфунтовий шинки, 3 — 4 кусні селери, жмінку зеленої петрушки, цибулю, лавровий листок, соли до смаку. Варита на малім вогні біля двох годин, тоді витягнути шинку і покряти в кістки. Зупу перетерти, додати перцю, соли до смаку, вкинути шинку і подати на стіл.

Ця зупа така ситна і поживна, що зі салатою і десером вистарчить за цілий обід.

Фортепян придумав Італієць, Бартоломео ді Франческо Крістопорі. Він збудував перший фортепян в 1726 році. Значить, бортепян вже є в життє 219 літ.

За славу треба дорого заплатити.

Якраз минув рік як вийшло перше число "Нашого Життя" і здійснилася наша мрія.

Радію що на шпальтах "Нашого Життя" не було місця на пусу балачку, що не порушено нічиїх релігійних чи політичних почувань.

Поважний та научний напрям "Нашого Життя" виробив собі передове місце в нашій пресі. Не тільки відділи Союзу Українок Америки але й загаль українського громадянства користувався цією доброю газетою. Я вірю що незадовго стане "Наше Життя" потребою кожної української родини, та що прихильність й підтримка загалом pomoже в короткому часі побільшити його обем і збагатити ще більш матеріал працею талановитих кореспондентів.

Піддержуймо "Наше Життя" як ще одно культурне надбання українського народу Америки загалом, бо Українки що його започаткували й вдержують є частина того народу.

З Новим Роком бажаю теж Щасливого Нового Року всім Союзнякам і прихильникам нашої організації й газети.

Зокрема, п. Олені Лотоцькій, голові СУА і п. Клявдії, Олесицькій, редакторці "Нашого Життя" бажаю здоров'я й сили у важких та важних завданнях.

Нью-Йорк.

Стефа Абрагамовська.
(Пл. огол.)

ДАЙМО ПІДДЕРЖКУ ДОБРИЙ СПРАВИ

(Пі одваження зі Стефані 2-ої)

більше промовляє за цим, щоб український загаль оцінив цю так велику її працю для нашої справи.

Часто кажеється, що вартість народу пізнати по його літературі. Українці також мають дуже багату літературу. Але в нас ще бракує людей, які могли б перекладати її на різні мови. А чужі народи лише тоді будуть з нами числитися, як з культурною нацією, коли будуть познайомлені з нашою літературою й історією.

На літературному полі, одна з таких цінних працівниць є якраз п-ні Борецька. Нам справді пощастило, що п-ні Борецька уродилася Українкою. І за це ми повинні показати свою глибоку пошану до неї й оцінити її працю. Ми повинні заохотити її ще до дальшої діяльності на цьому полі та дати їй змогу використати свій талант у цьому напрямі, щоб познайомити англійський і американський світ із скарбами нашої літератури.

Ми вже дали себе пізнати нашим співгромадянам у деяких ділянках нашого мистецтва. Наші пісні й танки чарували не одну публіку. Наші вишивки, писанки й інше, вже нераз були між найбільш приманливими цінностями на різних виставах. Але все це не вистарчає. Бо я переконана, що другі народи таки найкраще пізнають нас тоді, коли познайомляться з нами через нашу літературу.

Маючи це на увазі Українці мусять доложити усіх старань, щоб кожний перекладений твір, який коштує багато праці, був закуплений, та щоб він знаходився в кожній українській хаті. Бо ми не можемо допустити до того, щоб наші ідейні одиниці зневірювалися у свою працю через фінансові недобори. Тому зробім добрий початок в закупі книжки п-ні Борецької "Захар Беркут" й додаймо її заохоти до дальшої праці на нашу власну користь.

Цим скромним закликом я від серця бажаю звернути увагу нашого громадянства на цю книжку. Купить її для себе самих, або для своїх англійських чи американських приятелів. Якщо не зможете набути "Захара Беркута" у своїй найближчій книгарні, то пишть просто на адресу п-ні Теодозії Борецької, 390 Феррі Стріт, Нью-Гейвен, Конн., Ю. С. А.

Я почувалася до обов'язку написати цей заклик тому, що вповні здаю собі справу з цього, як необхідним для нас є видавати українську літературу в англійській мові. Прочитавши "Захара Беркута" та оцінюючи талант п-ні Борецької, я бажаю хоч в цей спосіб спричинитися до поширення цієї книжки, щоб заохотити паню Борецьку до дальшої праці на літературному полі.

Стефанія Глінка

ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР СУА.

На вечері Головної Управи СУА

По \$2.00 зложили:

Анна Бойко, Анастасія Вагнер, Пелагія Малиновська, Юлія Бурак, Тетяна Костик, Анна Бодак, Марія Насевич.

По \$1.00:

Олена Лотоцька, Олена Штогрин, Павлина Панамаренко, Анна Сивуляк, Анна Чемерис, Ольга Василенко, Олена Мудрик, Розалія Кісь, Анна Візнер.

Разом \$23.00.

Від 42; СУА, Філадельфія, Па.

Павлина Панамаренко \$5.00.

По \$1.00:

Марія Григорєць, Анна Мицишин, Тетяна Грудза, Марія Ваврик, Катерина Шманда, Разом \$10.00.

Анна Багрян, Феніксвіл, Па., \$2.00.

Анна Тимочко, Детройт, Міш., \$1.50.

ДУМКИ.

Точність се одна з найліпших прикмет чоловіка.

Найбільшим блюдом чоловіка є, коли не находить в собі жадного.

Добра наука дорого коштує.

ДО ЦИХ, КОМУ ДОРОГА УКРАЇНЬСЬКА ПІСНЯ І МУЗИКА
Відома на європейських і американських сценах співачка

ОЛЬГА ЛЕПКОВА

виступить з власним концертом

в ТАВН ГОЛ В НЬО ЙОРКУ
ДНЯ 10 ЛЮТОГО (СУБОТА), 1945. О.ГОД. 8:30 ВЕЧЕРОМ

В програмі оперові арії та пісні українських і чужих композиторів.

Громадна участь Українців Нью-Йорку і околиці засвідчить про нашу любов до рідного мистецтва та зрозуміння для зусиль цих одиниць, які промовляють йому шлях у американський музичний світ.

НАВЩО ЮВІЛЕЮ?

(Продовження зі сторони 1-ої)
го матеріалу. Проголошуємо ювілей не на це, щоб чванитися минулим, але щоб взяти на себе нові, більші обов'язки на майбутнє.

До цього треба нам людей та матеріальної піддержки загально, щедрої та постійної. Кожному, хто пізнав американське суспільне життя та ролі, яку у ньому відіграє організоване жіноцтво, відомо, скільки через жіночі організації мож зробити для української справи.

І ми, жінки організовані у США малиб цею дорогою найти доступ до середовищ, де вироблена прихильність для українського народу і його долі малиб практичне значіння. Але воно залежне від одної умовини: членства США у цих організаціях. Тоді з нами числилися та давали нам нагоду говорити та ділати. Бо на цьому полягає саме зорганіваність американського жіноцтва: хочеш нашої помочі — мусиш стати нашим членом.

Але таке членство — це для США поважне фінансове обтяження. І тому у минулому ця справа йшла так пиняво, що маючи малі відділи та й не таку скількість, як вимагали статуту американських жіночих організацій — ми не могли старатися про членство у них. У ювілейному році ми порішили зробити у цьому напрямі великий крок вперед: збільшити членство США та придбати фондів через ювілейний дар на це, щоб стати дійсними членами американських жіночих організацій. Таких, які піднеслиб престиж нашого жіноцтва у Америці та помогли нашій рідній справі.

Українська дитини в Америці мусить хоч раз у рік дістати у свої руки цікаву та гарну книжечку на мові батьків. Інакше вона її не буде знати, ні любити. Погляньмо на інші національні групи в Америці, а побачимо, що ми чи не одинокі, які цю справу називаємо неважною. З ювілейним роком США хочемо теж справу видавництва для дітей рушити з місця і хочаб започаткувати, колиб невдалося створити для неї поважної фінансової підстави.

Мусимо навязати контакти з американськими музеями в цілі ширення відомостей про у-

країнське мистецтво. Треба нам звернути увагу на нашу жіночу молодь, яка розпорошена без проводу та вказівок, не знає куди спрямувати свою любов для української справи так, щоб з цього був більший хосен.

Стоїмо перед цими, та ще й іншими обов'язками маючи добре знаряддя у руках, яким є "Наше Життя" та відділи США майже у кожній нашій організованій громаді. Остає лиш побільшити їх членство, помножити жертвенність та працювати з візією, щасливого життя для наших дітей у Америці, а волі українському народові в Європі. Так нам Боже помагай у цьому ювілейному році!

THE ALTAR OF SACRIFICE

(Continued from Page 5)

become so accustomed to death, that it will be hard for them to face life. They will have laid their youth as a sacrifice upon the altar.

It is for us rather who remain at home to see that that sacrifice is not in vain — that beyond the altar may be built the mosaic of beauty — the deep blue of peace the clear rose of world free from war — a mosaic through which the sun may ever freely shine.

Let us pray as we did on D-Day. Let us also resolve in our hearts that this time the sacrifice will not be in vain.

ЦЕНТРАЛЯ США ОДЕРЖАЛА

Передплати:	Нові	Разом
Відділ 5 Детройт, Міш.	1	37
Відділ 7 Акрон, Огайо	4	13
Відділ 10 Оліфант, Па.	3	12
Відділ 16 Детройт, Міш.	2	27
Відділ 21 Бруклін, Н. Й.	14	101
Відділ 22 Джерзи Ситі, Н. Дж.	2	25
Відділ 24 Елізабет, Н. Дж.	1	19
Відділ 26 Детройт, Міш.	4	37
Відділ 41 Філадельфія	1	31
Відділ 45 Манчестер, Н. Г.	1	9
Відділ 49 Бофало, Н. Й.	2	2
Відділ 53 Бруклін	1	12
Річна вкладка:		
Відд. 6 Рочестер, Н. Й. 1945	—	10.00
Відд. 21 Бруклін 1945	—	10.00
Відд. 22 Джерзи Ситі 1944	—	10.00
Відд. 26 Детройт 1945	—	10.00
Відд. 45 Менестер, Н. Г. 1945	—	10.00
Відд. 49 Бофало 1944	—	10.00
Відд. 52 Філадельфія 1945	—	10.00
Відд. 55 Рочестер 1944	—	10.00
Організаційний Фонд:		
Відд. 6 Рочестер 1944 і 1945	—	10.00
Відд. 21 Бруклін 1945	—	10.00
Відд. 22 Джерзи Ситі 1944	—	5.00
Відд. 45 Манчестер, Н. Г. 1944	—	5.00
Відд. 52 Філадельфія 1945	—	5.00

ТОВАРИСТВО ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ ВІДД. 46 США

— уладжує —

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

В ПАМ'ЯТЬ ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ

В НЕДІЛЮ, 4-го БЕРЕЗНЯ, 1945

в гали Укр. Громаді при 23-ій і Бравн ул., Філадельфія

ПОЧАТОК ТОЧНО В 6-ІЙ ГОД. ВЕЧОРОМ

Святочну промову виголосить О. Штогрин, місто-голова США

Хор під проводом п. Онушканича відспіває збірку пісень

КАРТИНИ МИНУЛОГО
УКРАЇНИ

(Продовження зі Сторони 4-ої)

Святої Софії, де сам спочив. Її рештки заховалися по нинішній день як свідок староукраїнського мистецтва.

При катедрі Святої Софії заложив він інститут для перекладу кращих творів грецького письменства на староукраїнську, церковно-славянську мову. Ці переложені книги стали основою відомої бібліотеки Ярослава Мудрого. По цілій державі закладав він школи.

Політичне значіння української держави за Ярослава Мудрого було таке величезне, що Київ був тоді побіч Константинополя та Риму третім містом Європи і що до цивілізації і що до богатства.

Не диво протє, що з родиною Ярослава Мудрого бажали спокрєвнитися всі більші двори тогочасного світу. Одна донька Ярослава, відома Анна королева, вийшла за французького короля, друга вийшла за німецького цисаря. Третя за угорського короля. Українська династія була споріднена зі шведським, норвежським та з цисарським двором в Константинополі. Часи Святого Володимира та Ярослава Мудрого, це часи не тільки найвищої політичної потуги України, але також величезного культурного розвою старої України. Смерть Ярослава Мудрого (1054) зачинає період повільного упадку староукраїнської імперії.

Відд. 55 Рочестер 1944 — 5.00

Організаційна Поїздка:

Відділ 3 Нью Йорк Ситі 10.00

Відділ 21 Бруклін 10.00

Пресовий Фонд:

Відділ 8 Бронкс 5.00

Відділ 22 Джерзи Ситі 10.00

Відділ 31 Детройт 3.00

Відділ 41 Філадельфія 25.00

Відділ 52 Філадельфія 10.00

Конвенційний фонд:

Відділ 26 Детройт 5.00

Ювілейний Дар США:

Відділ 8 Бронкс 10.00

Відділ 42 Філадельфія 10.00

Відділ 46 Філадельфія 5.00

Відділ 52 Філадельфія 10.00

УВАГА: Виказ цей подаєть кожного місяця в Нашім Житті для того, щоб відділи їх перевірили, а як є яка помилка, щоб негайно повідомити Централю США.

Павлина Панамаренко, фін. секр.
Марія Бабяк, касієрка.

Звіт 26 відділу з Детройт, Міш. — вкладку до Централі США;

(Продовження зі Сторони 6-ої)

Зі згаданих підприємств прибуло до каси чистого доходу \$824.13, що їх розділено ось на такі народні цілі: на будову цілоденної Української

Школи яка має повстати при Гемтремійській парохії \$100.00; на "Наше Життя" \$78.00; на цілі Укр. Конгресового Комітету \$40.00; на "Новини" Гемтремійської парохії, які роз'їлають для наших жовнірів \$37.00; на рекордування українських пісень "Національного Хору Думка" \$30.00; по 15 доларів передано через о. д-р Тиханського на Дім Старців, на Сиротинець, та на Вищу Школу у Стемфорді, і Вищу Школу Дівочу під опікою Сестер. По 10 дол. передано: на Коляду для хору ім. Котляревського, на 50-літній ювілей укр. щоденника "Свобода", на посвячення престолу в церкві Івана Хрестителя, на Американський Червоний Хрест, на 25-літній ювілей Сестрицтва Н. З. П. Д. М. Дальше на членську вкладку до Українського Допомогового Комітету, та на уладження концерту в 102 річницю народження Миколи Лисенка. До Централі США виповнено усі зобов'язання. По відчисленні інших дрібних видатків остає \$269.00, з минулого року є \$600, отже разом \$869.00, з чого призначено \$400.00 на повоєнну поміч Українцям.

Також 26. відділ США уладив спільно із Сестрицтвом Н. З. П. Д. М. на 14. травня "День Матері", в якого прийшло чистого приходу \$450.00, з яких призначено на будову Української Школи при парохії 225 доларів, а на повоєнну поміч Українцям теж 225 доларів. На цій "Дні Матері" зібрано теж на "Новини" Гемтремійської парохії \$65.00.

Пані Прокопович, голова відділу, передаючи перебіг річної праці, згадала теж, що членки 26. відділу США в 1944 році зібрали на Ам. Чер. Хрест \$1,061.39, а на "Вор Чест" \$355.00. Також кожної середи, в парохіяльній домівці шиють для АЧХреста під шпроводом заступниці голови укр. від. Ч. Хреста, п-ні Байло.

Також членки відділу брали активну участь при уладженні концерту Лисенка.

До уряду на 1945 рік ввійшли: К. Хомяк, голова; О. Бабій, і Ю. Кульчицька, заст.; Марія Васько, рек. секр.; К. Кобаса, заст.; М. Прокопович, фін. секр.; К. Кардаш, заст.; Наталія Байло, касієрка; М. Владика, заст.; Контрольна Комісія: І. Козак, Т. Галенді, Т. Гайдук; завідательки хорих: В. Добуш, К. Бук; прапорщиці: С. Чупка, Е. Свідник. До гостинного комітету: Ю. Кульчицька, М. Владика, К. Бук, М. Ткачук, В. Добуш, А. Зенюк, Белиця, М. Ско-рупа, О. Бабій, О. Солотка, М. Заблоцька, Крачківська; до комітету уряджування підприємств: М. Будор і Михайлина Шандак.

Катерина Хомяк